

Parking hill

Nicky Schakelaar

Een betonnen massa, midden in de stad Rotterdam, dat is de parkeergarage Europoint. De garage is eerste pand van het M4H gebied en als een platgedrukte uitkijktoren snel te missen. Je rijdt er langs, zonder dat je het door hebt. Je loopt erlangs zonder de schoonheid te ervaren. Als parkeergarage heb je één doel, het stallen van je auto. Een voertuig dat de mens gebruikt om van A naar B te reizen. Als het gebied getransformeerd wordt en er een ander concept wordt bedacht waarbij de auto een dreiging vormt wordt je niet meer als prioriteit gezien.

De bezoeker van de parkeergarage is niet alleen de auto. Als menselijke bezoeker ga je naar binnen, je hebt de zoektocht naar je eigendom en als je die gevonden hebt maak je jezelf klaar om de drukte in te rijden. Autorijden brengt stress en gejaagdheid met zich mee, een emotie die je vanaf het parkeren meeneemt je vergadering in, de stad in voor een leuke dag winkelen of mee achter je bureau om je werk van de dag ervoor weer op te pakken. De zogenoemde bliksemafleider is niet te vinden waardoor het als een statische laag om je heen blijft hangen.

Onthaasten. Onthaasten is een woord wat vaak wordt weggewuifd. Het is een woord dat je pas tegenkomt als het te laat is. Dit terwijl je al met een beetje minder haast wonderen kan verrichten voor je lichaam en geest. Ruim 1,2 miljoen mensen ervaren stress of burn-outklachten in Nederland. Door een bliksemafleider tussen het stress moment en bestemming te zetten kan je met meer ruimte in denkvermogen en creativiteit je dag vervolgen.

De parkeergarage is een spannende samenstelling van eenvoud en efficiëntie waarbij alle hoeken wordt benut voor de auto. De parkeergarage voelt als een berg. Een berg die je vanaf minuut één kan beklimmen. Als je via de horizontale betonnen lijnen binnen komt voelt het benauwd. Het is een plek die niet zorgt voor het comfort van de mens. Het is koud en laat op zeldzame plekken een verdwaalde sporen ontkiemen en uitgroeien tot een wat de mens beschouwd als onkruid. Van de ene helling loop je naar de andere helling tot de parkeergarage warmer begint te worden. Het dak nadert. De plek waar geen auto te bekennen is, een plek waarbij het uitzicht over het gebied fenomenaal is en waar op gedempte toon de buitenwereld bij je naar binnen komt.

Dit is het begin van het project Parking Hill. Een berglandschap waarbij de auto, de mens en het dier de ruimte krijgt tot ontdekken, onthaasten, een plek is waar hij of zij zich thuis kan voelen.

Er zijn 7 routes om van de begane grond naar het dak te rijden. Deze 7 routes hebben ieder hun eigen lengte en ritme en kunnen indien gewenst halverwege worden ingeruild voor een andere route richting de bestemming. De zoektocht zat in het vinden van de juiste uitsnede om via de hellingbanen een route te creëren die de bezoeker van maaiveld naar het dak brengt. Om de gebruiker van de parkeergarage uit de drukte van de buitenwereld te halen. Om het dier de ruimte te geven binnen een betonnen massa die nu geen ruimte heeft voor leven.

Door het gebruik van massamaquettes met ieder een ander uitgangspunt is er gezocht naar de meest spannende en logische doorbraken. De uiteindelijke doorbraak is gevormd vanuit het concept berglandschap en een fotoplaat die gemaakt is bovenop het dak van de parkeergarage. Het neemt de bezoeker geleidelijk mee door de gelaagdheid van de hellingbanen. Tijdens deze route worden de schijven gezien als verwilderd parklandschap. Een landschap wat de natuur omhoog brengt. Tijdens het bezoek loop je gericht maar organisch van begin naar eind. Je kan dwalen als je de beleving wilt verlengen en je kan rusten op een plekken waar je uitzicht hebt of beschut bent van de nieuwsgierige ogen die langs lopen.

Op de route kom je langs vier functies die je ervaring kunnen versterken. Ze prikkelen de zintuigen en zijn allen gericht om de emoties een plek te geven. Je ogen worden geprikkeld door de natuur en de wildgroei die wordt bijgehouden om de biodiversiteit te behouden. Je smaak wordt geprikkeld door het theehuis die je natuurlijke bloemen en kruiden laat proeven en rustgevende of opwekkende waarde kan laten voelen. Een innovatie waar je je lievelings muziek kan beluisteren en tot rust komt. Van hardcore tot klassiek ervaart de bezoeker een rustgevend - en uitgerust gevoel door alpha-tonen. Je reuk die geprikkeld wordt door de geuren die de bloemen en struikgewas afgeven. Dan de yogastudio die je meeneemt naar een andere wereld.

Tussen de functies door wandel je op een zandkierzelpad die je laat doen vertragen. Je voelt de kiezels onder de zolen van je schoenen en hoort het geknisper die die wrijving maakt tussen je schoen en het zand. Langs het kierzelpad loopt de natuur langzaam op waardoor je een weid en luchtig gevoel krijgt. Binnen dit gelaagde landschap wordt er een combinatie gezocht van dwergstruweel wat vaak niet hoger groeit dan 50 cm, struweel en bomen zoals de rode beuk die eenvoudig klein te houden zijn. Vooral struweel is een belangrijke habitat voor vele diersoorten. Zo is het van groot belangrijk voor bijvoorbeeld de zangvogel, kleinere zoogdieren, insecten en reptielen. Struweel bevat veel voedsel waardoor het een belangrijke toevoeging is om de biosdiversiteit te bevorderen en is een natuurlijke habitat waar de dieren hun eigen weg kunnen volgen.

De transformatie van de parkeergarage in het M4H haven gebied begon met de waardering van de rauwheid van de betonnen massa en is uitgegroeid naar de liefde van harde materialen in combinatie met natuur en factor tijd. Een groene massa, midden in de stad Rotterdam, dat is de parkeergarage Parking Hill. De garage is het eerste pand van het M4H gebied en door de groene oase op het robuuste beton niet meer te missen.

